DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2018/1642

od 13. srpnja 2018.

o dopuni Uredbe (EU) 2016/1011 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu regulatornih tehničkih standarda kojima se dodatno određuju kriteriji koje nadležna tijela trebaju uzeti u obzir pri donošenju odluke o tome trebaju li administratori značajnih referentnih vrijednosti primjenjivati određene zahtjeve

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu (EU) 2016/1011 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o indeksima koji se upotrebljavaju kao referentne vrijednosti u financijskim instrumentima i financijskim ugovorima ili za mjerenje uspješnosti investicijskih fondova i o izmjeni direktiva 2008/48/EZ i 2014/17/EU te Uredbe (EU) br. 596/2014 Europskog parlamenta i Vijeća ([1]), a posebno njezin članak 25. stavak 9. treći podstavak,

budući da:

(1) Na temelju članka 25. stavka 1. Uredbe (EU) 2016/1011 administrator značajne referentne vrijednosti može odlučiti da neće primjenjivati neke odredbe iz te uredbe. Ako administrator odluči da neće primjenjivati jednu ili više tih odredbi, nadležno tijelo može odlučiti da ih administrator ipak treba primjenjivati. U članku 25. stavku 3. te uredbe navode se kriteriji koje nadležno tijelo mora uzeti u obzir pri donošenju odluke o tome treba li administrator primjenjivati te odredbe.

(2) U kriterijima koje je nadležno tijelo dužno uzeti u obzir trebalo bi razmotriti prirodu odredbi iz Uredbe (EU) 2016/1011 za koje administratori značajnih referentnih vrijednosti mogu odlučiti da ih neće primjenjivati. Administratori značajnih referentnih vrijednosti mogu odlučiti da neće primjenjivati neke odredbe kojima se od njih zahtijevaju organizacijske mjere za smanjenje sukoba interesa koji proizlaze iz sudjelovanja njihovih zaposlenika u pružanju referentne vrijednosti. Stoga bi nadležna tijela pri razmatranju kriterija iz članka 25. stavka 3. točaka (a), (c) i (i) te uredbe trebala razmotriti i postoje li druge odgovarajuće mjere zaštite cjelovitosti referentnih vrijednosti kojima bi se mogle zamijeniti organizacijske mjere koje se zahtijevaju tim odredbama.

(3) Pri razmatranju kriterija iz članka 25. stavka 3. Uredbe (EU) 2016/1011 nadležna tijela trebala bi razmotriti i učinak referentne vrijednosti na jedno ili više specifičnih tržišta i na gospodarstvo općenito te važnost referentne vrijednosti za financijsku stabilnost. Nadležna bi tijela u tu svrhu trebala iskoristiti javno dostupne informacije te informacije koje su im administratori dostavili u objavama ili na drugi način.

(4) Pri razmatranju kriterija iz članka 25. stavka 3. točke (f) Uredbe (EU) 2016/1011, nadležna tijela trebala bi razmotriti i to ima li administrator odgovarajuća zamjenska tehnička sredstva i mehanizme kontrole za održanje kontinuiteta pružanja referentne vrijednosti te njihovu pouzdanost, vodeći računa o prirodi odredbi za koje je administrator odlučio da ih neće primjenjivati.

(5) Administratori bi trebali dobiti dovoljno vremena za usklađenje sa zahtjevima iz ove Uredbe. Stoga bi se ova Uredba trebala početi primjenjivati dva mjeseca nakon stupanja na snagu.

(6) Ova se Uredba temelji na nacrtu regulatornih tehničkih standarda koji je Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala (ESMA) dostavilo Komisiji.

(7) ESMA je provela otvorena javna savjetovanja o nacrtu regulatornih tehničkih standarda na kojem se temelji ova Uredba, analizirala je moguće povezane troškove i koristi te zatražila mišljenje Interesne skupine za vrijednosne papire i tržišta kapitala osnovane člankom 37. Uredbe (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ([2]),

([1]) SL L 171, 29.6.2016., str. 1.

([2]) Uredba (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za vrijednosne papire i tržišta kapitala), izmjeni Odluke br. 716/2009/EZ i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2009/77/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 84.).

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Ranjivost referentne vrijednosti na manipulaciju

Dodatni kriteriji koje nadležno tijelo treba uzeti u obzir u skladu s člankom 25. stavkom 3. Uredbe (EU) 2016/1011 pri razmatranju ranjivosti referentne vrijednosti na manipulaciju uključuju barem sljedeće:

(a) temelji li se referentna vrijednost na podacima o transakciji;

(b) jesu li doprinositelji nadzirani subjekti;

(c) primjenjuju li se mjere za povećanje pouzdanosti ulaznih podataka;

(d) pridonosi li organizacijska struktura administratora smanjenju poticajnih okolnosti za manipulaciju;

(e) ima li administrator financijskih interesa u financijskim instrumentima, financijskim ugovorima ili investicijskim fondovima u kojima se primjenjuju referentne vrijednosti;

(f) ima li dokazanih slučajeva manipulacije istom referentnom vrijednošću ili referentnom vrijednošću za koju administrator slične veličine i organizacijske strukture primjenjuje sličnu metodologiju.

Članak 2.

Priroda ulaznih podataka

Dodatni kriteriji koje nadležno tijelo treba uzeti u obzir u skladu s člankom 25. stavkom 3. Uredbe (EU) 2016/1011 pri razmatranju prirode ulaznih podataka uključuju barem sljedeće:

(a) ako su ulazni podaci podaci o transakcijama, je li administrator sudionik tržišne ili gospodarske stvarnosti koja se mjeri referentnom vrijednošću;

(b) ako su ulazne podatke dostavili doprinositelji, imaju li doprinositelji financijskih interesa u financijskim instrumentima ili financijskim ugovorima u kojima se primjenjuje referentna vrijednost te bi li se mogli okoristiti rezultatima poslovanja investicijskog fonda koje se mjeri referentnom vrijednošću;

(c) ako su izvor ulaznih podataka burze ili sustavi trgovanja u trećoj zemlji, primjenjuje li se na te burze ili sustave trgovanja regulatorni ili nadzorni okvir kojim se štiti cjelovitost ulaznih podataka;

(d) ako ulazni podaci sadržavaju ponude, jesu li te ponude obvezujuće ili indikativne te primjenjuju li se na njih odgovarajući mehanizmi kontrole.

Članak 3.

Razina sukoba interesa

Dodatni kriteriji koje nadležno tijelo treba uzeti u obzir u skladu s člankom 25. stavkom 3. Uredbe (EU) 2016/1011 pri razmatranju razine sukoba interesa uključuju barem sljedeće:

(a) ima li administrator financijskih interesa u financijskim instrumentima ili financijskim ugovorima u kojima se primjenjuje referentna vrijednost te bi li se mogao okoristiti rezultatima poslovanja investicijskog fonda koje se mjeri referentnom vrijednošću;

(b) ako se referentna vrijednost temelji na doprinosima ulaznih podataka, postoji li odgovarajući mehanizam kontrole odnosa administratora i doprinositelja;

(c) ima li administrator kontrolne ili druge mjere za učinkovito ublažavanje mogućih sukoba interesa.

Članak 4.

Stupanj diskrecijskog prava administratora

Dodatni kriteriji koje nadležno tijelo treba uzeti u obzir u skladu s člankom 25. stavkom 3. Uredbe (EU) 2016/1011 pri razmatranju stupnja diskrecijskog prava administratora uključuju barem sljedeće:

(a) ako metodologija referentne vrijednosti administratoru omogućuje stručnu prosudbu, je li primjena prosudbe ili diskrecijskog prava dovoljno transparentna;

(b) ako se referentna vrijednost temelji na procjenama, učinkovitost mjera unutarnje kontrole administratora.

Članak 5.

Učinak referentne vrijednosti na tržišta

Dodatni kriteriji koje nadležno tijelo treba uzeti u obzir u skladu s člankom 25. stavkom 3. Uredbe (EU) 2016/1011 pri razmatranju učinka referentne vrijednosti na tržišta uključuju barem sljedeće:

(a) ako je referentna vrijednost posebno relevantna za specifično tržište ili tržišta, bi li nepouzdanost referentne vrijednosti mogla narušiti funkcioniranje tih tržišta te postoje li odgovarajuće zamjenske vrijednosti za tu referentnu vrijednost;

(b) ako se referentna vrijednost smatra značajnom u smislu članka 24. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2016/1011 i ako je ta informacija poznata nadležnom tijelu, sve relevantne kvantitativne veze financijskih instrumenata, financijskih ugovora ili investicijskih fondova koji se koriste tom referentnom vrijednošću i ukupne vrijednosti odnosnih instrumenata u državi članici.

Članak 6.

Priroda, opseg i složenost pružanja referentne vrijednosti

Dodatni kriteriji koje nadležno tijelo treba uzeti u obzir u skladu s člankom 25. stavkom 3. Uredbe (EU) 2016/1011 pri razmatranju prirode, opsega i složenosti pružanja referentne vrijednosti uključuju barem sljedeće:

(a) u kojoj se mjeri ulazni podaci temelje na doprinosima, jesu li ulazni podaci podaci o transakcijama te kako to prate kontrolni mehanizmi administratora;

(b) količina ulaznih podataka koji se obrađuju i broj izvora podataka;

(c) raspolaže li administrator dostatnim tehničkim sredstvima za kontinuiranu i robusnu obradu ulaznih podataka;

(d) nastaju li zbog metodologije operativni rizici pri obradi ulaznih podataka;

(e) u kojoj se mjeri administrator pri određivanju referentne vrijednosti oslanja na doprinositelje.

Članak 7.

Važnost referentne vrijednosti za financijsku stabilnost

Dodatni kriteriji koje nadležno tijelo treba uzeti u obzir u skladu s člankom 25. stavkom 3. Uredbe (EU) 2016/1011 pri razmatranju važnosti referentne vrijednosti za financijsku stabilnost uključuju barem ocjenu odnosa ukupne vrijednosti financijskih instrumenata, financijskih ugovora i investicijskih fondova u kojima se primjenjuje ta referentna vrijednost te vrijednosti ukupne imovine financijskog i bankarskog sektora u državi članici ako su te informacije poznate nadležnom tijelu.

Članak 8.

Vrijednost financijskih instrumenata, financijskih ugovora i investicijskih fondova u kojima se koristi referentna vrijednost

Dodatni kriteriji koje nadležno tijelo treba uzeti u obzir u skladu s člankom 25. stavkom 3. Uredbe (EU) 2016/1011 pri razmatranju vrijednosti financijskih instrumenata, financijskih ugovora i investicijskih fondova u kojima se koristi referentna vrijednost uključuju barem sljedeće:

(a) ukupnu vrijednost financijskih instrumenata, financijskih ugovora i investicijskih fondova u kojima se primjenjuje referentna vrijednost na temelju svih raspona dospijeća ili rokova dospijeća referentne vrijednosti ako su ti podaci poznati nadležnom tijelu;

(b) ako je primjena referentne vrijednosti usmjerena na pojedinačne kategorije financijskih instrumenata, financijskih ugovora ili investicijskih fondova;

(c) ako se referentna vrijednost smatra značajnom u smislu članka 24. stavka 1. točke (a) Uredbe (EU) 2016/1011 i ako je ta informacija poznata nadležnom tijelu, koliko je ukupna vrijednost financijskih instrumenata, financijskih ugovora ili investicijskih fondova koji se koriste tom referentnom vrijednošću blizu pragovima iz članka 20. stavka 1. točke (a) i točke (c) podtočke i. te uredbe.

Članak 9.

Veličina, ustrojstvo ili struktura administratora

Dodatni kriteriji koje nadležno tijelo treba uzeti u obzir u skladu s člankom 25. stavkom 3. Uredbe (EU) 2016/1011 pri razmatranju veličine, ustrojstva ili strukture administratora uključuju barem sljedeće:

(a) ako pružanje referentnih vrijednosti nije administratorova glavna djelatnost, je li pružanje referentne vrijednosti organizacijski odvojeno te postoje li druge odgovarajuće mjere za izbjegavanje sukoba interesa;

(b) ako je administrator član grupe te ako su jedan ili više subjekata unutar grupe stvarni ili potencijalni korisnici referentne vrijednosti, posluje li administrator samostalno te ima li administrator druge odgovarajuće mjere za izbjegavanje sukoba interesa.

Članak 10.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 25. siječnja 2019.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 13. srpnja 2018.

Za Komisiju

Predsjednik

Jean-Claude JUNCKER